

tillige som Trøstegrund ganske vist i Overensstemmelse med Sandheden fremhævet, at der istbedstfor Udgifterne til Jernbanerne, der forøvrigt ere ordnede overensstemmende med den derom givne Lovgivning, skabes et Activ, der vel ikke for Tiden har noget stort directe Forrentningsværd, men som han, ligesaa vel som jeg og en senere æret Taler, har meent dog ikke paa nogen Maade kan ansees for at være værdiløst. Jeg troer ogsaa, at den af mig sidstbetegnede Taler, det ærede Medlem for Aarhus Amts 1ste Valgkreds (Winther), har Ret i, og, saavidt jeg mindes, var ogsaa det ærede Medlem for Aalborg Amts 2den Valgkreds (Spotted) enig deri, at det vilde være urigtigt at standse disse Jernbanearbejder, naar man er kommen ind paa at udføre dem. Det er vist, at den fulde Nytte ikke kan faaes, forinden Vinierne fuldføres; thi først da kan Trafikken og Fregventens udvillig sig, som den bør. Hvad Forbrugen af Activerne angaaer, saa forbruges der unægtelig af dem, men det maa ikke oversees, at der i samme Grad ogsaa afdrages paa Statsgjælden. Det er Noget, som allerede ifjor var under Omtale, at det kunde have sine store Betænkkeligheder at vedblive med dette Forhold i Længden. Jeg deler disse Betænkkeligheder, skjøndt jeg ikke har haft mindste Betænkkelighed ved at foreslaae, dette Middel ifjor eller vedblive dermed iaar, netop paa Grund af, at dette Aar kræver saamange extraordinaire Udgifter. Vi kunne ikke uden særlige Byrder bære disse Udgifter, naar vi ikke tage til det extraordinaire Hjælpemiddel, vi have, nemlig at benytte Reservecapitalen under de Forhold, i hvilke vi nu ere.

Jeg benytter Leiligheden til at blotte en Feil, der er i Anmærkningerne, og som jeg beklager, er kommen deri. Det er med Hensyn til Reservecapitalens Størrelse. Den er nemlig i Anmærkningerne til Finantsloven calculeret den 1ste April 1867 til 19,000,000 Rdl., og Maaden, hvorpaa dette er kommet frem, er ved at tage den Forudsætning, fra hvilken Loven af 11te Mai 1866 gik ud. Man har ikke rettet dette, der kan have været rigtigt, da det blev affattet, efter det senest offentliggjorte Regnskab for 1865—66, hvoraf det sees, at Reservecapitalen er afluttet med 21,000,000 Rdl.

Hvad Reservecapitalens Stilling for indbeværende Finantsaar angaaer, skal jeg tilføie, at det ved Lov af 11te Mai dette Aar ligefrem er bevilget, at den skulde forøges med Tilskuddet fra Hertugdømmerne, med Undtagelse af en Million, og formindstes med de Udgifter, der ere nødvendige til det bevilgede Afdrag paa Statsgjælden plus endeele andre Udgifter til Beløb 988,000 Rdl. Forsaavidt Calculen ikke skulde slaae fejl, vil Reservecapitalen med indbeværende Aars Slutning, efterat disse Betænkkeligheder vare foregaaede, have en Beholdning, der er en Million større end Beholdningen ved dette Aars Begyndelse, altsaa 22 Millioner, hvilket ikke stemmer med Anmærkningerne. Jeg beder om Undskyldning for, at denne Feil er indlyben, men jeg har troet det rettest at gjøre opmærksom derpaa strax. — Der er endnu et Spørgsmaal rettet til mig fra det ærede Medlem for Præstø Amts 4de Valgkreds (Frølund) angaaende Livsforsikringsanstalterne. Jeg skal atter iaar erklære mig enig med det ærede Medlem i, at jeg anseer det for at være hensigtsmæssigt, at der aabnes Mulighed for at indbetale Præmierne afdragsvis eller noget hyppigere, end det nu skeer. Jeg har paa ingen Maade glemt mit Løfte i den Henseende i sidste Session til det ærede Medlem; men i Anstalter har man meent, deels at det var planstridigt, deels at det heller ikke var nødvendigt, idet man havde paavist dem, der ønskede at betale Præmierne afdragsvis, et Middel, som var overensstemmende med Anstaltens Bogføring og dens Plan, det nemlig, at de Vedkommende kunde faae flere Policer, lydende til forskjellig Tid, saaledes at man altsaa gennem Policernes Deeling kunde komme til det samme Maal. Mit Svar paa dette med Mere foreligger i et Forslag i det nærværende Finantsforslag om en Forandring i Administrationen af Livrente- og Forsørgelsesanstalten, idet jeg har udbædt mig Gage for en administrerende Directeur, Noget, jeg anseer for nødvendigt, eller ialtfald for meget ønskeligt, for at der kan blive en Mand, hvis Interesse ubelukkende er knyttet til Anstalten, og som er pligtig til at offere den hele sin Tid og hele sin Arbeidskraft. Forsaavidt man vil bevilge mig dette, haaber